

Шефот на државата, Бранко Црвенковски, смета дека постојат шанси за правење компромис, кој нема да го загрозува македонскиот национален идентитет, а премиерот Никола Груевски сè повеќе истакнува дека за ова прашање треба да решава народот, односно вели дека на работите мора да се гледа реално.

Додека трае битката за името, поделеноста во политичкиот врв се преслика и кај медиумите, кои во улога на должници и платеници на двете македонски опции, "ЗА" - Претседателот или "ЗА" - Премиерот, ги изместија работите од колосек. Наместо стручно да се анализира сегашната македонска преговарачка позиција, тие го префлија вниманието на она што се случува во Кабинетот на шефот на државата, односно дали премиерот на РМ ќе го предизвика претседателот на јавен дуел.

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Последната рунда разговори кои се водеа во Њујорк за името на Република Македонија покажува една лоша слика, што континуирано ја следи македонската преговарачка страна, која под притисок на времето или под пресија на уцените и на заканите од наводна меѓународна изолација на земјава, сè повеќе се разделува наместо да биде цврста, одлучна и кохерентна.

Пред последната средба на специјалниот пратеник на ООН, Метју Нимиц, со преговарачите - амбасадорот Никола Димитров и грчкиот претставник Адамантиос Василакис, македонскиот државен врв се подели. Претседателот Бранко Црвенковски и премиерот Никола Груевски јавно покажаа дека имаат различна перцепција за решавање на проблемот. Имено, шефот на државата смета дека постојат шанси за правење компромис, кој нема да го загрозува македонскиот национален идентитет, додека премиерот сè повеќе ис-

"УА ШИТКАЧИ" НЕ ГЛУМЕТЕ ДЕКА СТЕ ДОБРИ "ТАПКАРОШИ" ЗА МАКЕДОНИЈА

такнува дека за ова прашање треба да решава народот, односно тој вели дека на работите мора да се гледа реално. Во меѓувреме, Македонците во земјава и во странство категорично се против било каква промена на името, бидејќи не само што тоа претставува национално обележје, туку е културолошка придобивка која со милениуми нè следи. Но, по сè изгледа, ваквите одсиви не допираат до државниот врв, кој притиснат од страна на меѓународните фактори манипулира со јавноста и притоа бара маневарски простор за сопствено опстојување на политичката сцена. Разидувањата кои во последно време се појавија кај македонскиот државен врв се сè погласни и тие одат на штета на националниот интерес на македонскиот народ. Начинот на кој се водат разговорите уште повеќе оди во прилог на грчката теза која од губитник се претвора во бинго добитник.

ЗА ШТО СЕ?

Истовремено додека трае битката за името, поделеноста во политичкиот врв се преслика и кај медиумите, кои во улога на должници и на платеници на двете македонски опции, "ЗА" - Претседателот или "ЗА" - Премиерот, ги изместија работите од колосек. Наместо стручно да се анализира сегашната македонска преговарачка позиција, тие го префлија вниманието на она што се случува во Кабинетот на шефот на државата, односно дали премиерот на РМ ќе го предизвика претседателот на јавен дуел, иако за тоа не е време, а ниту момент да се дискутира.

Анализирајќи ја улогата на т.н. го-

леми македонски новинарски пера или спасувачи на државата, имаме можност да прочитаеме дека аналитичари станале сите, прво од промашени кадри на СДСМ или на ВМРО-ДПМНЕ, а потоа од рангот на пропаднати политичари, кои како авантуристи се впуштаат во стручна анализа за компромис или некој друг вид отстапки.

Ајде што гореспомнатите господа не се стручњаци по историја и по уставно право, туку петли на оваа или на онаа политичка опција во земјава, грешките на уредувачката политика се прикриваат со тоа што дури на крајот од написите се цитираат вистинските стручњаци, така што ниту ќе се има можност да се извагаат аргументите за референдум или за неменување на името на Република Македонија.

Деновиве дури имавме можност во три новинарски реда за прашањето за името на државата, за идентитетот на македонскиот народ да прочитаеме ставови на Албанци, а не на Македонци. Зарем Албанците, Турците станале поголеми Македонци од самите Македонци?! Оваа опасна теза која ја туркаат т.н. "уредници на транзицијата", чие konto се зголеми благодарение на странските претплатнички броеви или донации, всушност ја покажува сета гнасотија која влегла во предавничката крв на новинарите. Зошто од македонскиот народ прават аморфна маса или некојси безначаен телефонски број? Зошто не се консултираат правниците и не се протестираат нивните ставови? Какви ќе бидат меѓународните импликации на македонскиот национален идентитет доколку се примени двојната формула? Всушност, што може друго да се очекува од "шиткачи и тапкароши".

**ЕДЕН ЗБОРУВА, ДРУГИ СЛУШААТ, ТРЕТИ КОРИСТАТ,
НИКОЛА ДИМИТРОВ, МЕТЈУ НИМИЦ И АДАМАНТИОС ВАСИЛАКИС**

СВИЊАТА И ПЦУЕЊЕТО

Очигледно во земјава постојат многу влијателни политичари и новинари, кои во улога на "шиткачи и тапкарوشي" го продаваат националниот интерес на македонскиот народ. Затоа тие се подготвени на сè, дури и да се викаат "Горномакедонци", "Северномакедонци", "Новомакедонци" или уште подобро да ја прифатат формулата "Скопјани". Тоа значи дека сè се сведува на прашањето: Кое животно е најкорисно за употреба? Свињата! Од свињата можеш да го искористиш месото. Го сечеш од напред или од позади. Од кожата се прават чевли, од влакната четки. А, името - свиња се користи за пцуење.

Во овој случај, може ли името "свиња" пејоративно да се употреби за пцуење на факторите, кои ја дестабилизираат преговарачката позиција на Република Македонија? Тоа дури е малку, бидејќи ги има многу.

Доколку се прифати некој непристоен предлог или компромисно решение, како би се третираше нашето име или дали во латинична верзија ќе може да се прочита светото име Македонија, Македонец, македонски народ, македонски јазик итн.

И во овој момент можат да се пронајдат формули кои циркулираат низ дипломатските кулоари. Овој политички трик е опасен за судбината на Македонците, бидејќи името не е за една употреба.

СТАР ПРЕДЛОГ

Последната средба за името на Република Македонија во Њујорк заврши со уште еден предлог за името на државата. По состанокот со амбасадорите Никола Димитров и Адамантиос Василакис, медијаторот Метју Нимиц соопшти дека на преговарачите им понудил едно име, но не откри кое.

"Предлогот има географска одредница. Тоа што го предложив е фер и чесно и неговото прифаќање треба да биде резултат на подготвеност за компромис од двете страни", изјави Нимиц во седиштето на ОН во Њујорк.

Се шпекулира со добро познатите предлози: Република Македонија (Скопје) и Република Горна Македонија или Горна Република Македонија.

Нимиц нагласи дека "отсега натаму решението на проблемот не зависи повеќе од него, туку од двете земји".

На кусата прес-конференција во Њујорк, Димитров и Василакис се воздржаа од коментари, односно не ги појаснија прашањата, дали предлогот на Нимиц се однесува на промената на уставното име на Република Македонија или е само за употреба во меѓународните институции и односи на земјата.

Инаку, претходно претседателот Бранко Црвенковски го повторил својот став дека во преговорите не станува збор за промена на уставното име на државата и дека идентитетот не е доведен во прашање зашто атрибутите "Македонци" и "македонски" не се доведени во прашање.

За исходот од преговорите со Грција, конечно се огласи и премиерот Никола Груевски. Тој изјави дека треба да биде подготвени за ветото на Грција и дека заради тоа очекува преговорите да западнат во криза, па дури и да се прекинат.

На истите ставови е и министерот за надворешни работи Антонио Милошоски кој во интервјуто за агенцијата АП изјави дека тој "нема илузии дека Грција ќе оди со вето" и дека најверојатно, согласно привремената спогодба, преговорите ќе бидат прекинати.

Постојат индикации дека името веќе е договорено уште пред три месеци во Њујорк, а сè ова што сега се случува и ќе следи е една обична фарса, стратегија или тактика, која странските дипломати ја знаат наизуст. Како оваа фарса ќе се одрзи врз политичката состојба во Македонија никој предвреме не може да каже, исто така, не можат да се одредат и последиците во регионот.

Единствен е заклучокот дека на крајот Македонците ќе можат да станат губитници или лејки зашто дозволуваат вакви политичари да ги водат. Зошто се експонира тезата дека со невлегувањето во НАТО Република Македонија ќе биде ставена во бодликава жица? Зарем и досега не се наоѓаме во "концентрационен логор"? Европската унија сè уште не ги сака Македонците низ континентот, а само пријателството на Американците ја сече жицата која е поставена на границата.